

NÉMA SEGÉLYKIÁLTÁS

A magyar köztudatba a rendőrség egy olyan, nemzetközi porondon feltűnt segítségkérő jelzést vezet be, amellyel a kiszolgáltatott helyzetben lévő emberek akár némán is jelezni tudják, hogy veszélyben vannak.

A segítségkérő kézmozdulatot bárki használhatja arra, hogy figyelmeztessen másokat (beleértve az esetleg közelben tartózkodó rendőrt), azonnali segítségre van szüksége, azonban körülményei – például fenyegetettség – miatt telefonon vagy egyéb módon nincs lehetősége rendőri segítséget kérni.

A mozdulat Kanadából indulva hódította meg a világot, és már Magyarországon is elkezdett terjedni a közösségi médiában. A magyar rendőrség számára ugyanakkor nem csupán egy új segítségkérő módszerről van szó, hanem az általa kifejtett nevelő hatásról is, amely megtanítja embertársainkat arra, hogyan figyeljünk egymásra, hogyan vegyük észre a bajbajutottakat magunk körül a rohanó világban, és hogyan nyújtsunk segítséget csendben a megfélemlítettek biztonságát védve. Megtanítja a társadalom tagjait vigyázni a másokra, védeni egymást, ébernek lenni. Kialakul a cselekvő emberbarátság példája, általa a tudatosság felerősödik, ezért is különlegesen fontos a magyar rendőrség számára az egységes segítségkérő mozdulat magyarországi bevezetése.

Mivel az áldozatok a bántalmazó előtt sokszor nem tudják/akarják vállalni a segítségkérés tényét, a rendőrség előtt azonban a látencia miatt jelzés nélkül többnyire ismeretlenek maradnak az ilyen jellegű bűncselekmények, a bántalmazottaknak lehetősége van egy új eszköz használatára, a néma segítségkiáltásra, amivel a kiszolgáltatott helyzetükben is segítő jobbot remélhetnek a társadalomtól, a rendőrségtől.

Amennyiben ilyen néma segítségkérést tapasztal, hívja a **112**-t, és lehetőség szerint adja meg a következő információkat a hívásfogadó részére:

- a bejelentő neve, telefonszáma;
- hol tapasztalta a segítségkérést (helyszín);
- hogyan tapasztalta a segítségkérést (mi történt, kinek van szüksége segítségre, kivel volt egy társaságban a segítségkérő);
- felmerül-e közvetlen életveszély;
- látja-e még a segítségkérőt (ha nem, akkor merre távozott);
- személyleírás a segítségkérőről és a vele tartózkodó további személy(ek)ről.